

[Boligministeren.]

gentage min anerkendelse af det saglige arbejde, der er udført af vismændene på dette område.

Må jeg yderligere sige til hr. Kaj Andresen, som var inde på spørgsmålet om grundpriserne og grundprisstigningernes indflydelse på boligudgiftens stigning, at når man taler om disse ting — hr. Kaj Andresen nævnte f. eks. en grundpris, tror jeg, på 135 kr. pr. m² i det sociale byggeri — taler man jo som regel om prisen — det gjorde hr. Kaj Andresen altså også — for grunden i modnet stand, mens man derimod, hvis man tænker på råjordsprisstigningens indflydelse på lejeudviklingen og boligudgiftsudviklingen, naturligvis må trække grundmodningsudgiften fra. Jeg har nogle eksempler, som er indhentet fra en række større byggeforetagender, og hvor det viser sig, at af den faktiske grundpris — altså et tal, der modsvarer det tal, hr. Kaj Andresen nævnte — andrager selve grundprisen, rågrundprisen, kun omkring $\frac{1}{4}$. De seneste tal, vi har i ministeriet, viser, at af en etagemeterleje, der svarer til 125 kr. pr. m², andrager forrentningen af grundudgifterne — altså den modnede grund — 15 kr., og hvis man regner med, at kun $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{3}$ af dette beløb refererer sig til den nøgne grund, jordprisen som sådan, er det altså et beløb på omkring 5-6 kr. eller noget lignende, hvorved den nøgne jords pris i dette tilfælde indgår i etagemeterprisen, i selve huslejen.

Når jeg nævner dette, er det ikke for at benægte, at der bør gøres noget, og regeringen har jo også i form af frigørelsesafgift og på anden måde, i form af zonelov osv., truffet forskellige foranstaltninger med henblik på at dæmme op for jordspekulationen og grundprisstigningen, det er altså i og for sig ikke for at afvise behovet for, at man dæmmer op på dette område, eller for at forsvare jordspekulationen, at jeg nævner disse ting, men det er, for at man skal forstå, at selve grundprisens indflydelse på etagemeterprisen slet ikke har den størrelsesorden, som man i al almindelighed regner med. Selv om den rene jordværdi var nul, ville den faktiske virkning heraf ikke svare til det, som man i offentligheden i al almindelighed forventer.

Både hr. Kaj Andresen og hr. Helge Nielsen havde den indvending mod tanken om at anvende metoden med boligskifteforhøjelser,

at derved kom man til at betale mere for lejligheden til venstre i opgangen end for lejligheden til højre i opgangen. Det skal erkendes, at det er en svaghed i systemet. Dertil vil jeg dog gerne føje, at den lovgivning, der blev gennemført ved boligforliget, altså mens hr. Kaj Andresen var boligminister, indeholder jo en genudlejningsbestemmelse, simpelt hen derved at man, når halvdelen af perioden er gået, kan komme op på vurderingslejen og dermed altså tage 4 terminer på én gang. Jeg vil også sige, at akkurat det samme princip — og baggrunden for, at man har valgt dette princip, er naturligvis, at man vil sikre dem, der bor i forvejen, tryghed — akkurat det samme princip ligger jo i det forslag, som finansministeren har fremsat om forhøjelse af lejeværdien, og dengang forstod jeg på hr. Grünbaum, som var socialdemokratiets ordfører, at han syntes, at princippet dér var et rigtigt og anvendeligt princip. Der er altså i hvert fald på disse to områder principiel overensstemmelse. Men jeg skal erkende, at det er en løsning, som har sine svagheder. Jeg ved ikke, om der er nogen, der er i stand til at anvise en løsning på disse områder, ved hvilken der ikke kan påvises svagheder af den ene eller den anden art. Jeg tror ikke, at nogen vil være i stand til at finde sådanne løsninger.

Ja, bevares, hr. Sigsgaard og fru Hanne Reintoft og hr. Arne Larsen har en løsning, som jeg i øvrigt ikke skal fordybe mig nærmere i ved denne lejlighed, men som jo er en fælles løsning; det er den socialistiske løsning, det vil sige, at samfundet overtager ejendomsretten til boliger og det fulde ansvar for den fremtidige udlejning. Må jeg uden i øvrigt at ville sige noget om den pågældende rejse nævne, at jeg for ikke længe siden har haft lejlighed til at studere, hvordan boligforholdene er i et socialistisk samfund. Nu skal jeg være den første til at erkende, at samfundene kan have forskellige forudsætninger, men jeg tror ikke, at de principper, der ligger til grund for en virkelig socialisering af boligområdet, på nogen måde ville være egnet til at overføre på danske forhold.

Både hr. Kaj Andresen og hr. Helge Nielsen var inde på spørgsmålet om rentesikringsordningens fremtid. Jeg tror, hr. Kaj Andresen stillede det op på den måde, at han spurgte, om det, som samfundet i øjeblikket